

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Криворізький державний педагогічний університет
Кафедра педагогіки і психології

*ПРОБЛЕМИ ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ ПОЧАТКОВОЇ
ОСВІТИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ
РЕФОРМУВАННЯ ШКОЛИ*

Збірник наукових та науково-методичних праць
кафедри педагогіки і психології
Криворізького державного педагогічного університету

Випуск 1

Кривий Ріг
2002

БІБЛІОГРАФІЯ

1. В ы г о т с к и й Л. С. Собр. соч.: В 6 т. Т.4.-М.: Педагогика, 1984.
2. К о с т ю к Г. С. Навчально - виховний процес і психічний розвиток особистості.- К.: Рад. шк., 1989.
3. Л о м о в Б. Ф. Методологические и теоретические проблемы психологии. - М.: Наука, 1984.
4. Рабочая книга школьного психолога /Под ред. И.В.Дубровиной.- М.: Просвещение, 1991.
5. Э л ь к о н и н Д. Б. Избранные психологические труды. - М.,1989.

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ У ХХІ СТОЛІТТІ ОЧИМА СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

В. Є. Андріанов

Основи фізичного виховання з методикою як наука і навчальна дисципліна є одним із профільних предметів професійної освіти вчителя початкових класів. У ХХІ столітті цей предмет спонукає фахівців формувати фундаментальні знання, які визначатимуть рівень професійної діяльності в системі фізичного виховання молодших школярів.

Це і спонукало кафедру фізичного виховання педагогічного університету вивчити думку студентів III курсу педагогічного факультету з питання вдосконалення занять, розглядаючи фізичну культуру як одну з можливостей духовного і тілесного удосконалення особистості.

Так, Майбородюк Наталія и Криницька Юлія (ПНА-00-3) впевнені, що фізвиховання загартовує весь організм, формує гарну фігуру, особливо у дітей, бо у них ще недостатньо розвинені кістки скелета; що спорт дуже важливий для кожної людини; заняття спортом сприяють розвитку та укріпленню організму, розвивають силу м'язів, рухливість суглобів, гнучкість тіла, формують правильну поставу.

Сорокіна Варвара (ПНУ-00-2) вважає, що дітям треба спочатку пояснити, для чого нам потрібно зберігати здоров'я, чому здоров'я є найважливішим у житті.

Лисакова Оксана та Яцун Юлія (ПНУ-00-2) додають, що, якщо вже з дитинства буде розвиватися повага до спорту і фізичного виховання, якщо цей „фундамент” буде закладений вчасно, то у майбутньому житті людина буде їх задоволенням займатися фізичним вихованням, слідкувати за своїм здоров'ям.

А для цього, на думку Муравйової Тетяни (ПНУ-00-2), слід кардинально змінити власні погляди на фізкультуру, на фізичний стан, красу людського тіла, не сприймати їх як щось другорядне. Учитель і батьки власним прикладом повинні демонструвати важливість фізичного виховання, здорового способу життя.

Корольова Тая (ПНА-00-3) підтримала її, зауваживши, що тільки впровадження всіх форм фізичного виховання у побут дітей дасть змогу довести обсяг рухової діяльності до оптимального рівня.

Отже, Єременко Світлана та Цветкова Жанна (ПНУ-00-1) впевнені, що школа повинна залучати батьків до виховання фізичної культури і дітей (ранкова гімнастика, режим дня).

Павленко Ольга (ПНУ-00-1) пояснює, що для цього треба:

- по-перше, враховувати в сімейно-родинному вихованні особливості фізичного розвитку дитини. Адже, здоров'я дитини починається в сім'ї;

- по-друге, закріплювати основні принципи раціонального харчування;

- по-третє, ще до школи проводити роз'яснювальну роботу про згубний вплив шкідливих звичок.

Васюк Любов і Лебединська Ольга (ПНА-00-3) стверджують, що фізичне виховання навчає нових видів рухів та рухливих дій, виховує дисциплінованість, колективізм, сміливість, прививає гігієнічні знання та навички, укріплює дитячий організм. У процесі правильної організації фізичних вправ виховуються не тільки фізичні якості, а й моральні, духовні, психологічні.

Халоша Катерина і Рябошапка Наталія (ПНА-00-3) підкреслюють, що фізичне виховання є обов'язковою і необхідною

умовою всебічного розвитку дитини.

А Ананійчук Ольга (ПНУ-00-2), Демніченко Світлана та Петрусенко Алла (ПНУ-00-1) вважають, що для цього в багатьох школах немає потрібного спортивного обладнання, діти не мають можливості грати в спортивні ігри, тренуватися на спеціальному обладнанні. У дітей зникає інтерес ходити на такі уроки. Для сучасних шкіл потрібно закупити нове обладнання, новий спортивний інвентар. У спортзалах повинні бути тренажери найвищого гатунку, м'ячі в достатній кількості, мати, канати, скакалки і так далі. Нікульшина Ксенія (ПНУ-00-1) додає, що програмний матеріал з фізвиховання має розширитися відвідуванням дітьми басейну, тенісних кортів, льодових стадіонів (навчити дітей рухатися на ковзанках).

Качуєвська Вікторія і Лех Вікторія (ПНА-00-3) вважають, що у школах необхідно організовувати численні гуртки та секції з футболу, волейболу, баскетболу, шахів, легкої атлетики та ін., щоб діти мали змогу вибирати і займатися тим, чим їм цікаво у стінах рідної школи, з врахуванням навчального навантаження та вільного часу.

Брагарник Ірина, Лимар Олена та Лех Вікторія (ПНА-00-3) пояснюють, що для того, щоб прихилити дітей у школі до спорту, занять фізичної культури, вчителю необхідно самому ставитися до цього серйозно і самому показувати приклад. На думку Євдокимової Ірини (ПНУ-00-1) і Кубайчук Інни (ПНУ-00-1), необхідна зацікавленість керівництва школи, самого педагога і дітей до занять фізкультури, необхідно підвищувати культурну освіту вчителів.

Як кажуть Хмеленко Аліна (ПНУ-00-1) і Семенова Тетяна (ПНУ-00-2), на уроках фізвиховання потрібно здійснювати індивідуальний підхід до кожної дитини, створювати для учня такі умови, які б відповідали особливостям його розвитку, рівню фізичної підготовленості, стану здоров'я. До хворих дітей, зазначає Степанченко Юлія (ПНУ-00-2), треба застосовувати індивідуальний підхід. Вони можуть виконувати загально розвиваючі і корекційні фізичні вправи, які поліпшують стан дітей. Таких школярів треба залучати до різних спортивних секцій з

різним рівнем фізичного навантаження.

Передерій Галина, Степаненко Наталія та Митрофанова Алла (ПНУ-00-1) зійшлися на думці, що сучасних дітей потрібно якомога частіше водити в походи. І бажано, на думку Єременко Світлани та Цветкової Жанни (ПНУ-00-1), взагалі більше уваги приділяти проведенню фізкультури на свіжому повітрі.

А Симчук Ірина (ПНУ-00-1) бажає, щоб у ХХІ столітті особливу увагу приділяли бігові, тому що він збільшує витривалість організму та оздоровлює дихальну систему. Також увагу треба приділяти заняттям, що здавна славилися лікувальними властивостями (йоогою тощо).

Тараненко Людмила, Сорокіна Варвара (ПНУ-00-2), Хмеленко Аліна (ПНУ-00-1) вважають, що треба якомога більше проводити в школі родинні виховні заходи фізкультурно-оздоровчого спрямування, свята, ранки, обов'язково на уроках фізкульхвилинки, на яких діти переключають увагу, відпочивають і залучають до роботи різні види м'язів. Муравйова Тетяна додає (ПНУ-00-2), що слід відмовитися від традиційних форм і режиму діяльності на уроці, коли діти весь час сидять майже нерухомо, а сидіння за партою без руху дуже шкідливе для здоров'я. Песляк Вікторія пояснює (ПНА-00-3), що раціональне проведення заходів з фізичного виховання в режимі кожного дня розширює функціональні можливості організму, підвищує продуктивність розумової праці, зменшує втомлюваність.

На думку Степанченко Юлії та Гордієнко Марини (ПНУ-00-2), діти на уроках фізичної культури мусять виконувати не тільки фізичні вправи, а й розумові. Треба щотижня проводити хвилинки повідомлення про види спорту, їх розвиток не тільки в Україні, а й за її межами, знайомити учнів з найвідомішими спортсменами світу, їх здобутками і досягненнями.

Тому, на думку Муравйової Тетяни (ПНУ-00-2), потрібен повний перегляд концепцій і методики фізкультурної роботи в школі. Вона повинна стати формою активного відпочинку і має працювати на здоров'я, виховання і задоволення фізіологічних потреб дитини.

Бо, як зазначають Ярощук Катерина і Кузнецова Ганна

(ПНА-00-3) зараз на дитину впливають такі негативні фактори, як поганий екологічний стан, неправильне харчування, шкідливі звички та ін., тому потрібно залучати дітей до систематичних занять фізичною культурою не тільки в школі, а й у вільний час, щоб, перш за все, покращити здоров'я дітей.

Фурт Світлана (ПНУ-00-2) сподівається, що фізкультура в майбутній школі буде займати одне з головних місць серед інших дисциплін. Ми повинні піклуватися про здоров'я нашої нації, а, як ми знаємо, фізичні вправи, певні силові навантаження формують людину, загартовують її.

Так, Нечасва Ганна і Грецька Людмила (ПНА-00-3) висловили думку про те, що фізична культура не втратить своєї вагомості і у XXI столітті. Адже завдяки фізичному вихованню поліпшується здоров'я, підвищується працездатність, вивчаються життєво важливі рухові навички і вміння та застосування їх у різних за складністю умовах.

Отже, підкреслили Євдокимова Ірина (ПНУ-00-1) і Мітракова Катерина (ПНА-00-3), фізичне виховання у XXI столітті повинно бути спрямоване на удосконалення фізичних якостей та здібностей школярів, пропаганду здорового способу життя, реабілітацію втрачених функцій організму дітей-інвалідів у сім'ї дошкільних навчальних закладах та виявлення найбільш здібних, фізично розвинених школярів для поповнення спортивної еліти незалежної України.

Таким чином, фізичне виховання XXI століття – це цілісна практична програма зі своїми формами, методами та засобами з переходом на нові навчальні програми, фізкультурно-оздоровчі та спортивні технології.